

רבי , , נחמן מברסלב

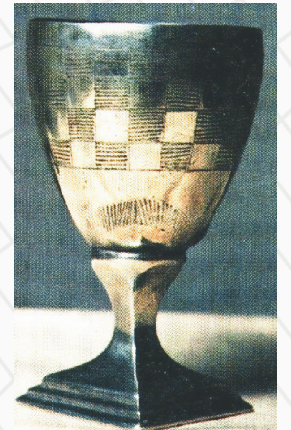
סיפורים משלים ועדויות

פ עם אחת, הָיָה מְלֶכֶד אַחֵד. וְנָסַע הַמְּלֶכֶד לְמַדְינָה אַחַת וַרְאָה שָׁם בְּנֵינִים נְאִים מְאֹד – שְׁקוֹרִין פּאַלאַצִין [אַרְמוֹנוֹת]. וְהוֹטְבוּ בְּעֵינָיו הַבְּנֵינִים מְאֹד, וְנָסַע לְבֵיתוֹ וְשָׁכַר תַּכְף בְּעַלֵי מְלָאכּוֹת, שִׁיבְנוּ לוֹ פּאַלאַצִין כְּמוֹ שְׂרָאָה בְּמַדְינָה הַנַּ"ל. וּבְנוּ לוֹ אוֹתָם הַפּאַלאַצִין וְעִירוֹ אוֹתָם בְּעִירִים נְפִלְאִים מְאֹד. וְאַחַר כֵּן, כְּשִׁבְנוּ אוֹתָם וְעִירוֹ אוֹתָם, עָשָׂה מִשְׁתָּה גְדוֹל מְאֹד, וְשָׁלַח גִּיזְעֻטִין [הַזְּמָנוֹת] בְּכָל מְדִינָתוֹ, שֶׁכָּל מִי שְׂרוּצָה לְרְאוֹת אוֹתָן הַפּאַלאַצִין, יֵלֶךְ וַיִּרְאָה. וְנָסְעוּ מִכָּל הַמְּדִינָה לְרְאוֹת.

אמר רבנו הקדוש:

- מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד.
- אין שום יאוש בעולם כלל.
- אם אתה מאמין שאפשר לקלקל, גם תאמין שאפשר לתקן.
- יש עניין שנתהפך הכל לטובה.
- כל העולם כולו גשר צר מאד,
- והכלל והעיקר שלא להתפחד כלל.

ו מעיר אחת, נִתְחַבְּרוּ יַחַד שְׁנֵי אַנְשִׁים. אַחַד הָיָה יְהוּדִי וְאַחַד הָיָה עֶרֶל שְׁקוֹרִין שְׁלֵאֲחַטְצִין [שָׂר]. וְנָסְעוּ יַחְדוֹ לְרְאוֹת אוֹתָן הַפּאַלאַצִין שִׁבְנָה הַמְּלֶכֶד. וּכְשָׁבְאוּ לְהַשְׁעֵר שֶׁל הַפּאַלאַצִין, רָאוּ שֶׁמְצִיר שָׁם דָּרָךְ עַל הַשְׁעֵר שֶׁל הַפּאַלאַצִין, דָּרָךְ נְפִלְאָ מְאֹד. וּמִשְׁנֵי הַצְּדָדִים שֶׁל הַדָּרָךְ, עוֹמְדִים מְעִינּוֹת עִם מַיִם. וְעַל כֵּן מְעִין וּמַיִם מְמַנָּה מְלֶאךְ אַחֵד. וּמִצַּד הַדָּרָךְ הוֹלֵךְ בְּעֵטְלִיר [קִבְצִין] אַחֵד, וְהַבְּעֵטְלִיר הָיָה צָמֵא לְמַיִם מְאֹד מְאֹד. וְהַמְּמַנִּים הַנַּ"ל לֹא רָצוּ לְתַן לוֹ מְעַט מַיִם לְשִׁתוֹת.

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"ב ב' סז)
טוב להגיד ולשיר **נ נח נחמן נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

ו באמצע הדרך נסע אדון אחד עם עגלה אחת עם עגלת צב, ואמר להמננה שיתן לו מעט מים על ידיו. והלך ממננה אחד ונתן לו, והלך המננה השני ונתן להבעטליר הנ"ל מים לשותות, והלך המננה שנתן מים להאדון הנ"ל ונתן רמץ [אפר] על המננה שנתן מים להבעטליר הנ"ל.

כ ל זה ראו השנים הנ"ל הינו היהודי והשלאהטציין ואמר השלאהטציין על זה קעפסטווע [אינו ישר] ונתן לו היהודי הכאה על הלחי (שקורין פאטש), ונעשה שם גישלעג [קטטה]. עד ששמע המלך מזה ושלה המלך אחריהם. ושאל בתחלה את היהודי מפני מה הבית אותו על הלחי, השיב באשר שיאמר על מעשה המלך קעפסטווע. אמר המלך להערל השלאהטציין מפני מה אמרת כך, והשיב וכי זה הוא לא קעפסטווע שזה רוצה לשותות ואינם רוצים לתן לו לשותות, וזה רצה שיתנו על ידו ונתן לו, ויתר שאת כשהלך השני ונתן לו לשותות, נתן עליו רמץ זה שנתן להאדון מים על ידיו.

א חר-כך אמר שוב המלך להיהודי ולמה הבית אותו. ואמר היהודי שכל למה היו נותנין מים להאדון ולהבעטליר לא נתנו. כי לזה צריך לתן הינו להאדון, ולהבעטליר לא צריך לתן. ותו לא אמר הינו השכל שאמר היהודי שלזה צריך לתן ולזה לא צריך לתן. ואחר-כך ענה ואמר שאיש צריך לילך בכל ערב שבת כל הארבעה עולמות הינו עשיה יצירה בריאה אצילות ועולם העשיה לבר קשה מאד לילך ובפרט וכו' כל זה ספר פעם אחת בליל שבת אחר ברבת המוציא. (חיי מוהר"ן קג).

